Inicjatywy ustawodawcze Senatu*

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (druk nr 42) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 19 grudnia 1997 r.

Znowelizowana ustawa przedłuża do dnia 31 grudnia 2000 roku termin dochodzenia odszkodowań za represje ze strony radzieckich organów ścigania. Nowelizacja ta jest związana z uchwałą Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 kwietnia 1996 roku, w której stwierdza się, że termin „terytorium polskie" użyty w ustawie oznacza terytorium Państwa Polskiego także po wschodniej stronie linii Curzona. Postanowienie to oraz wydłużenie ustawowego terminu do końca 2000 roku umożliwi osobom uprawnionym korzystanie z dotychczas nieosiągalnych uprawnień.

Senat rozpatrzył sprawozdanie Komisji Praw Człowieka i Praworządności oraz Komisji Ustawodawczej na 8. posiedzeniu w dniu 20 lutego 1998 r. i podjął uchwałę o wniesieniu do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego oraz o zmianie ustawy zmieniającej ustawę o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

Senat rozpatrzył ustawę na 14. posiedzeniu w dniu 18 czerwca 1998 r. i zaproponował wprowadzenie 4 poprawek, które dotyczyły:

– ponownego określenia ustawowego terminu kończącego stosowanie represji przez radzieckie organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości,
– określenia w ustawie ram czasowych prowadzonej działalności niepodległościowej,
– rezygnacji z ustalonego w ustawie terminu przedawnienia w sprawie składania przez osoby uprawnione wniosków o odszkodowanie za represje.

Sejm na 24. posiedzeniu 16 lipca 1998 r. przyjął wszystkie poprawki zgłoszone przez Senat.

---

* W tej części zawarto również informacje o projektach ustaw rozpatrywanych przez Senat, w stosunku do których Senat nie podjął jeszcze uchwały o wniesieniu inicjatywy ustawodawczej.

2. **Projekt ustawy o zmianie ustawy o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944–1990 osób pełniących funkcje publiczne (druk nr 46) wniesiony przez Komisję Praw Człowieka i Praworządności w dniu 8 stycznia 1998 r.**

Projektowana nowelizacja rezygnuje z procedury tworzenia Sądu Lustracyjnego, wprowadzając tym samym zasadę rozpatrywania spraw lustracyjnych przez sąd powszechny, tj. Sąd Apelacyjny w Warszawie. Ponadto wprowadzenie tej nowelizacji pozwoli na usunięcie innych błędów, np. powtórnej penalizacji czynów, które są już obecnie przestępstwami przewidzianymi w kodeksie karnym. Skorygowano również usterki legislacyjne, takie jak błędna terminologia lub zła redakcja przepisu.

Senat rozpatrzył sprawozdanie Komisji Praw Człowieka i Praworządności oraz Komisji Ustawodawczej na 8. posiedzeniu w dniu 20 lutego 1998 r. i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944–1990 osób pełniących funkcje publiczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Sejm na 21. posiedzeniu w dniu 18 czerwca 1998 r. rozpatrzył przedstawiony projekt i uchwalił ustawę.

3. **Projekt ustawy o świadczeniu pieniężnym dla nieletnich ofiar wojny 1939–1945 (druk nr 54) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 12 lutego 1998 r.**

Projektowana inicjatywa Senatu jest uzupełnieniem ustawy uchwalonej 30 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym dla osób deportowanych do pracy przymusowej oraz osadzonych w obozach pracy przez III Rzeszę lub Związek Radziecki. Ustawa nie objęła jednak nieletnich ofiar wojny i represji wojennych. Obecny projekt ustawy stanowi kolejną, z prawno-historycznego punktu widzenia, próbę uzupełnienia tej luki (poprzedniej inicjatywy senackiej przyjętej przez Senat 29 sierpnia 1997 r. Sejm nie zdążył rozpatrzyć przed końcem kadencji). Projekt przewiduje przyznanie świadczenia pieniężnego osobom, które: nie ukończyły 18 lat i w okresie wojny 1939–1945 podlegały represjom, były w tym czasie obywatelami polskimi i są nimi obecnie oraz posiadają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Za represje, w rozumieniu projektu, uważa się:

– wykonywanie pracy przymusowej na rzecz III Rzeszy lub ZSRR bez względu na rodzaj i miejsce jej wykonywania,
– osadzenie w obozie pracy.

Przepisy projektu ustawy mają również zastosowanie w stosunku do osób nieletnich, które w okresie wojny 1939–1945:
– stały się sierotami zupełnymi lub osobami niepełnosprawnymi na skutek doznania trwałego kalectwa,
– urodziły się podczas trwania represji stosowanych wobec ich matek lub przed upływem 300 dni od ustania represji,
– zostały pozbawione opieki obojga rodziców i przebywały w domach dziecka lub rodzinach zastępczych wskutek: śmierci rodziców, mającej bezpośredni związek z działaniami wojennymi, zastosowania wobec rodziców represji (deportacja, praca przymusowa) oraz podjęcia przez rodziców działalności kombatanckiej.

Świadczenie pieniężne miałoby wysokość dodatku kombatanckiego określonego w przepisach ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego. Świadczenie to miałoby być wypłacane przez właściwy organ emerytalno-rentowy na wniosek osoby uprawnionej. Wniosek ten powinien zawierać decyzję Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych stwierdzającą uprawnienia do pobierania tego świadczenia.

Pierwsze czytanie projektu odbyło się na 9. posiedzeniu Senatu w dniu 19 marca 1998 r. Po debacie skierowano go do Komisji Rodziny i Polityki Społecznej oraz Komisji Ustawodawczej. Na 12. posiedzeniu 22 maja 1998 r. Senat rozpatrzył sprawozdanie powyższych komisji i podjął uchwałę o wniesieniu do Sejmu projektu ustawy o świadczeniu pieniężnym dla małoletnich ofiar wojny 1939–1945.

Sejm odrzucił projekt na 45. posiedzeniu w dniu 4 marca 1999 r.

4. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy (druk nr 68) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 7 maja 1998 r.

W projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie 40-godzinnego tygodnia pracy (zmiana art. 129) oraz zmiany spowodowane odstępstwami od zasady 40-godzinnego tygodnia pracy i 8-godzinnego dnia pracy. Istotnym odstępstwem od proponowanej zasady – pracy w wymiarze dobowym – jest dopuszczenie przedłużenia czasu pracy do 12 lub 10 godzin na dobę w przypadkach, gdy rozwiązanie takie

może być uzasadnione rodzajem lub sposobem organizacji pracy. Ponadto w projekcie zaproponowano wprowadzenie jednomiesięcznego okresu rozliczeniowego w przypadku wydłużonego czasu pracy. Wprowadzenie wydłużonego dnia pracy, jak i jednomiesięcznego okresu rozliczeniowego wymagać będzie zgody zakładowej organizacji związkowej, a w przypadku jej braku – powiadomienia inspektora pracy. W myśl propozycji zawartych w projekcie, taka sama zgoda jest konieczna przy wydłużeniu okresu rozliczeniowego do sześciu miesięcy w odniesieniu do pracy zależnej od pory roku i warunków atmosferycznych.
Konsekwencją zmian zaproponowanych w projekcie będzie przyjęcie powszechnego 5-dniowego tygodnia pracy. Ujednolici to tym samym prawo do wypoczynku każdego pracownika, niezależnie od rodzaju i warunków wykonywanej pracy.
Projekt ten został przedstawiony na 12. posiedzeniu Senatu w dniu 22 maja 1998 r. Senat rozpatrzył sprawozdanie Komisji Ustawodawczej, Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, Komisji Gospodarki Narodowej oraz Komisji Zdrowia Kultury Fizycznej i Sportu na 15. posiedzeniu w dniu 2 lipca 1998 r. i podjął uchwałę o wniesieniu do Sejmu projektu ustawy – Kodeks pracy.
Sejm odrzucił projekt ustawy na 65. posiedzeniu w dniu 3 grudnia 1999 r.

5. **Projekt ustawy o zmianie ustawy o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (druk nr 82) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 29 maja 1998 r.**

Proponowana zmiana ma na celu zaliczenie do okresów nieskładkowych czasu praktycznej nauki zawodu pobieranej w ramach obowiązujących praktyk w warsztatach szkolnych, a tym samym dołączenie tego okresu do okresów uwzględnianych przy ustalaniu prawa do wysokości świadczeń emerytalnych i rentowych. Jest to uzasadnione, ponieważ uczniowie szkół zawodowych oprócz pobierania nauki pracują także w warsztatach szkolnych na zasadach zbliżonych do panujących w typowych zakładach produkcyjnych.
W ocenie projektodawców, dotychczasowy stan prawny różnicuje sytuację uczniów zatrudnianych w warsztatach szkolnych i tych, którzy jako młodociani pracują w zakładach produkcyjnych. Obecnie okres zatrudnienia uczniów w warsztatach szkolnych zaliczany jest jedynie do praktyk szkolnych i w związku z tym nie ma podstaw do

zaliczenia czasu ich pracy do okresów nieskładkowych, uwzględnianych przy ustalaniu prawa do wysokości świadczeń.
Projekt został przedstawiony na 14. posiedzeniu Senatu w dniu 18 czerwca 1998 r. i został skierowany do Komisji Ustawodawczej, Komisji Rodziny i Polityki Społecznej. Drugie czytanie projektu odbyło się na 38. posiedzeniu Senatu w dniu 1 lipca 1999 r. i Senat projekt odrzucił.

6. Projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej (druk nr 83) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 26 maja 1998 r.

Zgodnie z ustawą o pomocy społecznej z dnia 29 listopada 1990 r. gwarantowany zasiłek okresowy może być wypłacany przez 3 lata i nie przysługuje osobie, która podjęła zatrudnienie albo pozarolniczą działalność zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu. W praktyce osoby te zmuszone są do rezygnacji z ofert zatrudnienia na czas określony, w niepełnym wymiarze godzin i za niewielkim wynagrodzeniem.
Wnioskodawcy proponują, aby wypłata wcześniej gwarantowanego zasiłku okresowego była zawieszana na czas wykonywania pracy, zaś po tym okresie osoba uprawniona miałaby nadal prawo do jego otrzymywania.
Projekt przewiduje, że przywrócenie zasiłku będzie następować na wniosek osoby zainteresowanej, jeżeli będą spełnione warunki określone przez ustawę, a ustanie zatrudnienia nie nastąpi z przyczyn pracownika. Proponuje się też, aby gwarantowany zasiłek okresowy nie był przywracany, jeżeli po ustaniu zatrudnienia osobie uprawnionej będzie przysługiwał zasiłek dla bezrobotnych. Ponadto projektodawcy zaproponowali, aby okres wypłaty gwarantowanego zasiłku, łącznie z okresem lub okresami jego zawieszenia, nie mógł być dłuższy niż 36 miesięcy.
Pierwsze czytanie projektu odbyło się na 14. posiedzeniu Senatu w dniu 18 czerwca 1998 r. i został skierowany do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Rodziny i Polityki Społecznej. Senat rozpatrzył sprawozdanie komisji na 17. posiedzeniu w dniu 24 lipca 1998 r. i podjął uchwałę o skierowaniu do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej.
Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o pomocy społecznej na 43. posiedzeniu w dniu 21 stycznia 1999 r.

7. Projekt ustawy o zmianie ustawy o publicznej służbie krwi (druk nr 86) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 8 czerwca 1998 r.

Projekt nowelizacji rozszerza obowiązek świadczenia usług medycznych poza kolejnością na rzecz krwiodawców na wszystkie placówki służby zdrowia. Ponadto wprowadza dodatkowe uprawnienia korzystania z bezpłatnych leków dla tych krwiodawców, którzy będą oddawali krew przez wiele lat i jej ilość wyniesie co najmniej 20 litrów. Proponowana nowelizacja podkreśla również rangę Polskiego Czerwonego Krzyża jako promotora i organizatora ruchu honorowych krwiodawców w Polsce.

Projekt został przedstawiony na 17. posiedzeniu Senatu w dniu 24 lipca 1998 r. i skierowany do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Zdrowia, Kultury Fizycznej i Sportu. Senat rozpatrzył sprawozdanie wyżej wymienionych komisji na 38. posiedzeniu w dniu 1 lipca 1999 r. i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym oraz ustawy o publicznej służbie krwi.

Sejm rozpatrzył senacki projekt ustawy razem z innymi projektami dotyczącymi tej problematyki i uchwalił ustawę o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym oraz niektórych innych ustaw na 109. posiedzeniu w dniu 25 maja 2001 r. Senat wniósł poprawki do ustawy na 84. posiedzeniu w dniu 22 czerwca 2001 r., z których część została przyjęta przez Sejm.

8. Projekt ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (druk nr 87) wniesiony przez Komisję Zdrowia, Kultury Fizycznej i Sportu w dniu 5 czerwca 1998 r.

Projekt nowelizacji ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej ma na celu uhonorowanie wybitnych sportowców – zdobywców medali olimpijskich. W uznaniu ich zasług proponuje się zagwarantowanie im stałego dochodu w formie świadczenia pieniężnego. Prawo do niego mieliby reprezentanci Polski na igrzyskach olimpijskich, którzy: zdobyli przynajmniej jeden medal olimpijski, są obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej, mają stałe miejsce zamieszkania w kraju oraz ukończyli 35 rok życia. Świadczenie byłoby przyznawane przez Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki z jego własnej inicjatywy lub na wniosek osoby zainteresowanej. Wysokość świadczenia wypłacanego co miesiąc odpowiadałoby jednokrotności pro-

gnozowanego przeciętnego wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej, zawartego w ustawie budżetowej.
Projekt został przedstawiony na 17. posiedzeniu Senatu w dniu 24 lipca 1998 r. i skierowany do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Zdrowia, Kultury Fizycznej i Sportu. Senat rozpatrzył sprawozdanie komisji na 28. posiedzeniu w dniu 20 stycznia 1999 r. i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy.
Sejm uchwalił ustawę na 56. posiedzeniu w dniu 3 września 1999 r.

9. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk nr 123) wniesiony przez Komisję Rodziny i Polityki Społecznej oraz Komisję Ustawodawczą w dniu 30 lipca 1998 r.

Celem nowelizacji jest przywrócenie zakazu produkcji, przesyłania i rozpowszechniania wszelkich treści pornograficznych wyrażonych w każdej formie, w szczególności zaś w piśmie, druku i obrazie. Nowelizacja kodeksu karnego z 1997 r. jest pilna i niezbędna szczególnie w rozdziale XXV ze względu na przyjętą w nim zasadę ustalenia rodzajowego przedmiotu ochrony prawnej dla wszystkich czynów ujętych w tym rozdziale. Celem proponowanego projektu jest w szczególności ochrona dzieci i młodzieży przed niszczącym wpływem pornografii. Przyjęcie rozwiązań proponowanych w projekcie spowoduje ograniczenie dostępu do pornografii. Zakaz produkcji, sprowadzania i rozpowszechniania pornografii przyczyni się do prawnej ochrony rodziny, a tym samym do zachowania ładu społecznego.
Projekt został przedstawiony na 20. posiedzeniu Senatu w dniu 9 października 1998 r. i skierowany do Komisji Rodziny i Polityki Społecznej oraz Komisji Ustawodawczej. Senat rozpatrzył sprawozdanie komisji na 28. posiedzeniu w dniu 20 stycznia 1999 r. i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny.
Sejm rozpatrzył senacki projekt ustawy razem z poselskim projektem nowelizacji kodeksu karnego i uchwalił ustawę o zmianie ustawy – Kodeks karny na 66. posiedzeniu w dniu 16 grudnia 1999 r. Senat wniósł do ustawy poprawki na 49. posiedzeniu w dniu 15 stycznia 2000 r., z których część została przyjęta przez Sejm. Prezydent złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie ustawy i Sejm na 78. posiedzeniu w dniu 11 maja 2000 r. nie uchwalił ponownie ustawy.

10. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (druk nr 145) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 12 listopada 1998 r.

Projekt przywraca możliwość korzystania przez podatników z ulgi na zakup przyrządów i pomocy naukowych odliczanej od dochodu a nie, jak obecnie, od podatku.

Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 24. posiedzeniu Senatu w dniu 3 grudnia 1998 r. i projekt został skierowany do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Gospodarki Narodowej.

11. Projekt ustawy o obywatelstwie polskim (druk nr 146) wniesiony przez Komisję Spraw Emigracji i Polaków za Granicą w dniu 13 listopada 1998 r.

W projekcie utrzymano tradycyjną zasadę nabywania obywatelstwa przez urodzenie z rodziców będących obywatelami polskimi. Wprowadzono nową zasadę, że obywatelstwa polskiego nie można utracić, można jedynie zrzec się. Zostało uznane zjawisko podwójnego obywatelstwa. W szerszym zakresie przewidziano przywracanie obywatelstwa polskiego.

Projekt ustawy uwzględnia, zdaniem autorów, postanowienia konstytucji i społeczną potrzebę wyrównania krzywd, jakich doznały różne grupy obywateli w okresie PRL. Jest także próbą uwzględnienia najnowszych tendencji europejskiego ustawodawstwa konwencyjnego, a w szczególności projektowanej Konwencji Europejskiej w sprawie obywatelstwa.

Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 25. posiedzeniu Senatu w dniach 10 i 11 grudnia 1998 r. Senat na tym samym posiedzeniu w dniu 16 grudnia 1998 r. skierował projekt do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Spraw Emigracji i Polaków za Granicą. Senat rozpatrzył sprawozdanie komisji na 34. posiedzeniu w dniu 22 kwietnia 1999 r. i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o obywatelstwie polskim.

Sejm rozpatrzył projekt ustawy i uchwalił ustawę o obywatelstwie polskim na 58. posiedzeniu w dniu 29 czerwca 2000 r. Senat wniósł do ustawy poprawki na 62. posiedzeniu w dniu 20 lipca 2000 r., które nie zostały rozpatrzone przez Sejm.

12. Projekt ustawy o Karcie Polaka i trybie stwierdzenia przynależności do Narodu Polskiego osób polskiego pochodzenia lub narodowości polskiej (druk nr 147) wniesiony przez Komisję Spraw Emigracji i Polaków za Granicą w dniu 13 listopada 1998 r.

Podstawowym celem projektu jest zapewnienie rodakom z zagranicy podstawowych praw dotyczących życia publicznego w kraju, m.in. swobodny wjazd do Polski i nieograniczony czasem pobyt. Karta Polaka będzie alternatywą dla rodaków, którzy pragną kontaktu z Polską, a nie będą mogli lub chcieli skorzystać z prawa do obywatelstwa polskiego.

Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 25. posiedzeniu Senatu w dniach 10 i 11 grudnia 1998 r. Senat na tym samym posiedzeniu w dniu 16 grudnia 1998 r. skierował projekt do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Spraw Emigracji i Polaków za Granicą. Senat rozpatrzył sprawozdanie komisji na 34. posiedzeniu w dniu 22 kwietnia 1999 r. i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o Karcie Polaka i trybie stwierdzania przynależności do Narodu Polskiego osób narodowości polskiej lub polskiego pochodzenia.

Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 58. posiedzeniu Sejmu w dniu 22 września 1999 r. i projekt został skierowany do Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Łączności z Polakami za Granicą. Drugie czytanie projektu ustawy odbyło się na 111. posiedzeniu Sejmu w dniu 19 czerwca 2001 r. i został on skierowany ponownie do komisji w celu przedstawienia dodatkowego sprawozdania.

13. Projekt ustawy o repatriacji (druk nr 148) wniesiony przez Komisję Spraw Emigracji i Polaków za Granicą w dniu 13 listopada 1998 r.

Projekt ustawy ujmuje szerzej niż dotychczas pojęcie repatrianta, a przede wszystkim nie łączy go z pojęciem cudzoziemca. Zaproponowano, aby prawo powrotu do kraju było uzależnione od przesłanki narodowości, względnie pochodzenia polskiego oraz od woli osoby zainteresowanej.

Zdaniem projektodawców, wszyscy repatrianci powinni mieć prawo do powrotu oraz wszelkiego rodzaju świadczeń socjalnych na równi z obywatelami polskimi zamieszkałymi w kraju. Szczególne prawa należałoby przyznać repatriantom z Kazachstanu oraz obszarów

azjatyckich. Są oni w większości ofiarami lub potomkami ofiar deportowanych w czasie terroru stalinowskiego.
Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 25. posiedzeniu Senatu w dniu 11 grudnia 1998 r. Senat na tym samym posiedzeniu w dniu 16 grudnia 1998 r. skierował projekt do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Spraw Emigracji i Polaków za Granicą. Senat rozpatrzył sprawozdanie komisji na 34. posiedzeniu w dniu 22 kwietnia 1999 r. i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o repatriacji.
Sejm rozpatrzył projekt ustawy i uchwalił ustawę o repatriacji na 83. posiedzeniu Sejmu w dniu 20 sierpnia 2000 r. Senat wniósł do ustawy poprawki na 63. posiedzeniu w dniu 4 sierpnia 2000 r., z których część została przyjęta przez Sejm.

14. Projekt ustawy o mieniu zlikwidowanego Funduszu Wczasów Pracowniczych (druk nr 149 wraz z autopoprawką) wniesiony przez Komisję Ustawodawczą w dniu 17 listopada 1998 r.

W projektowanej ustawie proponuje się, by zgodnie z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego udziałowcami spółki powstałej po likwidacji mienia FWP, należącego uprzednio do OPZZ, był Skarb Państwa i organizacje związkowe: OPZZ i NSSZ „Solidarność".
Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 24. posiedzeniu Senatu w dniu 3 grudnia 1998 r. i projekt został skierowany do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Gospodarki Narodowej. Drugie czytanie projektu odbyło się na 28. posiedzeniu Senatu w dniu 20 stycznia 1999 r. i Senat podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o mieniu Funduszu Wczasów Pracowniczych.
Marszałek Sejmu w dniu 12 marca 1999 r. skierował projekt do pierwszego czytania do Komisji Polityki Społecznej oraz Komisji Skarbu Państwa, Uwłaszczenia i Prywatyzacji.

15. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane (druk nr 150) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 17 listopada 1998 r.

Zgodnie z nowelizacją rozbiórka obiektu budowlanego lub jego części będzie mogła nastąpić, jeżeli budynek:
– znajduje się na terenie nie przeznaczonym pod zabudowę lub przeznaczonym pod innego rodzaju zabudowę,

– powoduje bądź w razie wybudowania spowoduje niebezpieczeństwo dla ludzi lub pogorszenie warunków użytkowych i zdrowotnych dla otoczenia.
Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 24. posiedzeniu Senatu w dniu 3 grudnia 1998 r. i projekt został skierowany do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Gospodarki Narodowej.

16. Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt (druk nr 158) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 20 listopada 1998 r.

W projektowanej nowelizacji autorzy proponują utworzenie państwowej instytucji nadzoru nad ochroną zwierząt w postaci krajowego inspektora ochrony zwierząt powoływanego przez ministra spraw wewnętrznych i administracji oraz powoływanych przez tego inspektora wojewódzkich inspektorów ochrony zwierząt. Zdaniem projektodawców, roczne doświadczenie obowiązywania ustawy wykazały brak odczuwalnej poprawy losu zwierząt, dlatego wydaje się konieczne ustanowienie instytucji kontrolnej.
Problem bezdomności zwierząt, w zamierzeniu autorów projektu, gmina powinna ograniczać poprzez oznakowanie i rejestrację zwierząt, a nie jedynie dzięki wyłapywaniu zwierząt nie będących na uwięzi. Proponuje się także wprowadzenie szczególnego statusu schronisk, których prowadzenie nie byłoby nastawione na osiąganie zysków, a więc nie byłoby przedsiębiorstwem w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej. Projekt ogranicza także możliwość uśmiercania zwierząt przez funkcjonariuszy Policji i straży miejskiej.
Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 28. posiedzeniu Senatu w dniu 20 stycznia 1999 r. i projekt został skierowany do Komisji Ustawodawczej, Komisji Ochrony Środowiska oraz Komisji Praw Człowieka i Praworządności.

17. Projekt ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym, ustawy o pracownikach samorządowych, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, ustawy o samorządzie województwa i ustawy o samorządzie powiatowym (druk nr 197) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 5 marca 1999 r.

Projektowana ustawa ma na celu uregulowanie kwestii związanych z wynagrodzeniem pracowników samorządowych. Wysokość wyna-

grodzenia pracowników samorządów, zarządów kas chorych, czy zarządów spółek Skarbu Państwa będzie uzależniona od średniej płacy krajowej lub płacy w administracji rządowej. Proponowane rozwiązanie jest rozwiązaniem przejściowym. Zdaniem projektodawców, wprowadzenie ustawy nie przyniesie żadnych dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa.
Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 32. posiedzeniu Senatu w dniu 18 marca 1999 r. i projekt został skierowany do Komisji Ustawodawczej, Komisji Gospodarki Narodowej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji. Senat rozpatrzył sprawozdanie komisji na 33. posiedzeniu w dniu 31 marca 1999 r. i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o przedsiębiorstwach państwowych, ustawy o samorządzie gminnym, ustawy o pracownikach samorządowych, ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, ustawy o gospodarce komunalnej, ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, ustawy o samorządzie województwa i ustawy o samorządzie powiatowym.
Sejm rozpatrzył senacki projekt ustawy razem z 4 poselskimi projektami i uchwalił ustawę o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi na 70. posiedzeniu w dniu 22 stycznia 2000 r. Senat wniósł poprawki do ustawy na 51. posiedzeniu w dniu 5 lutego 2000 r., z których część została przyjęta przez Sejm.

18. Projekt ustawy o zmianie ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (druk nr 205) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 8 marca 1999 r.

Celem proponowanej nowelizacji ustawy jest przyznanie uprawnień kombatanckich żołnierzom wojsk inżynieryjnych biorących udział w operacji rozminowania terytorium Polski w latach 1945–1956.
Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 34. posiedzeniu Senatu w dniu 22 kwietnia 1999 r. i projekt został skierowany do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Obrony Narodowej. Senat rozpatrzył sprawozdanie komisji na 35. posiedzeniu w dniu 7 maja 1999 r. i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego.
Sejm odrzucił projekt na 71. posiedzeniu w dniu 17 lutego 2000 r.

19. Projekt ustawy o Funduszu Obrony Niepodległości (druk nr 206) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 12 marca 1999 r.

Ustawowe powołanie Funduszu Obrony Niepodległości FON-NATO przyczyni się do mobilizacji środków pozabudżetowych na cele obronności Polski, odwołując się do ofiarności społecznej. Efektywność Funduszu Obrony Niepodległości może pomóc urzeczywistnieniu zasady równouprawnienia wszystkich członków Paktu Północnoatlantyckiego, a także w zwalczaniu inspirowanych przez jego przeciwników szkodliwych opinii oraz działań podważających wiarygodność partnerstwa Polski w NATO.

Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 34. posiedzeniu Senatu w dniu 22 kwietnia 1999 r. i projekt został skierowany do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Obrony Narodowej. Senat rozpatrzył sprawozdanie komisji na 35. posiedzeniu w dniu 7 maja 1999 r. i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o Funduszu Obrony Niepodległości.

Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 52. posiedzeniu Sejmu w dniu 25 czerwca 1999 r. i projekt został skierowany do Komisji Obrony Narodowej oraz Komisji Finansów Publicznych.

20. Projekt ustawy o zmianie ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (druk nr 207) wniesiony przez Komisję Ustawodawczą w dniu 12 marca 1999 r.

Projektowana zmiana dotyczy przepisów regulujących drugą turę głosowania w wyborach prezydenckich i polega na wykreśleniu zapisu ograniczającego prawo obywateli polskich przebywających za granicą do ponownego głosowania.

Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 34. posiedzeniu Senatu w dniu 22 kwietnia 1999 r. i projekt został skierowany do Komisji Ustawodawczej, Komisji Praw Człowieka i Praworządności oraz Komisji Spraw Emigracji i Polaków za Granicą. Senat rozpatrzył sprawozdanie komisji na 35. posiedzeniu w dniu 7 maja 1999 r. i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Sejm rozpatrzył senacki projekt ustawy razem z 3 innymi projektami ustawy i uchwalił ustawę o zmianie ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw na 73. posiedzeniu w dniu 17 marca 2000 r. Senat wniósł poprawki na 55. posiedzeniu w dniu 14 kwietnia 2000 r., z których część została przyjęta przez Sejm.

21. Projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (druk nr 219) wniesiony przez Komisję Ustawodawczą w dniu 1 kwietnia 1999 r.

Projektowana zmiana polega na wykreśleniu uprawnienia Prezydenta RP do potwierdzania wygaśnięcia mandatu wszystkich członków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w przypadku gdy Sejm i Senat odrzucą sprawozdanie KRRiTV. Zaproponowano również zmianę zapisu dotyczącego powoływania i odwoływania członków rad nadzorczych publicznej radiofonii i telewizji.

Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 34. posiedzeniu Senatu w dniu 22 kwietnia 1999 r. i projekt został skierowany do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Kultury i Środków Przekazu. Senat rozpatrzył sprawozdanie komisji na 35. posiedzeniu w dniu 7 maja 1999 r. i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o radiofonii i telewizji.

Drugie czytanie projektu ustawy odbyło się na 74. posiedzeniu Sejmu w dniu 29 marca 2000 r.

22. Projekt ustawy o zmianie ustawy o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego przysługującego osobom fizycznym w prawo własności (druk nr 262) wniesiony przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 12 lipca 1999 r.

Projektowana nowelizacja ma na celu nieodpłatne uwłaszczenie z mocy samego prawa wskazanej grupy użytkowników wieczystych i ich następców prawnych. Użytkownikami tymi byłyby osoby fizyczne, które na mocy dotychczasowych regulacji mogą wnioskować o nieodpłatne przekształcenie użytkowania wieczystego w prawo własności. Są to użytkownicy wieczyści:

– którzy nabyli gospodarstwo rolne na podstawie aktu nadania,

– którym nieruchomość została oddana w użytkowanie wieczyste w związku z utratą mienia wskutek wojny 1939–1945 i którzy pozostawili majątek na terytorium nie znajdującym się na obecnym obszarze Państwa Polskiego,

– którzy na mocy umów międzynarodowych zawartych przez Polskę mieli otrzymać ekwiwalent za mienie pozostawione za granicą, a wartość tego mienia jest wyższa od opłaty, za przekształcenie praw użytkowania wieczystego w prawo własności,

– którym oddano nieruchomość w użytkowanie wieczyste w związku z wywłaszczeniem dokonanym po 1949 r., a przed 1 sierpnia 1985 r.,

– którym oddano nieruchomość w użytkowanie wieczyste nieodpłatnie,
– którzy wnieśli jednorazową opłatę za cały okres użytkowanie wieczystego,
– którzy wnieśli czynsz symboliczny lub opłatę symboliczną, o której mowa w art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy.
Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 41. posiedzeniu Senatu w dniu 4 sierpnia 1999 r. i projekt został skierowany do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

23. Projekt ustawy – Ordynacja wyborcza do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (druk nr 263) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 21 lipca 1999 r.

Kształt przedstawionego projektu Ordynacji wyborczej do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej jest wynikiem przyjętego założenia, iż należy stworzyć, w miarę możliwości, autonomiczne prawo wyborcze do Senatu, nie odwołujące się do postanowień ordynacji wyborczej do Sejmu, jednak podstawowy trzon przepisów stanowią normy przetransponowane z ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.
W projekcie wprowadzono zasadę, że terytorium Polski w wyborach do Senatu podzielone jest na 49 okręgów wyborczych, w tym 48 okręgów dwumandatowych oraz 1 okręg czteromandatowy obejmujący powiat warszawski. Podział taki w największym stopniu nawiązuje do istniejącego obecnie podziału na 47 okręgów dwumandatowych i 2 okręgi trzymandatowe. Przy podziale samego województwa na okręgi wyborcze przyjęto zasadę okręgów, których granice w miarę możliwości obejmowałyby województwa istniejące przed reformą podziału administracyjnego kraju. Ponadto pozostawienie wielu dotychczasowych okręgów wyborczych daje możliwość artykulacji interesów tych społeczności, które utraciły status województw.
Przy tworzeniu okręgów wyborczych, zgodnie z projektem, przestrzega się zasady nienaruszania granic województw, powiatów i miast na prawach powiatu oraz zasady zwartości terytorialnej okręgu wyborczego a granice okręgów wyborczych wytycza się przy uwzględnieniu, w miarę możliwości, istniejących więzi lokalnych.
Proponowany podział województw na okręgi wyborcze zawiera załącznik do projektu. Ilość okręgów wyborczych w poszczególnych wo-

jewództwach, a co się z tym wiąże ilość mandatów, zależna jest od liczby mieszkańców województwa i wynosi od 14 mandatów w województwie mazowieckim, do 2 mandatów w województwach: lubuskim i opolskim. Utrzymano w projekcie zasadę wyborów większościowych. Projekt został oparty na założeniu, że zgodnie z zasadą autonomii obu izb parlamentu, to Senat powinien mieć decydujący wpływ na kształt swojej ordynacji, w tym także na granice okręgów wyborczych. Dlatego Państwowa Komisja Wyborcza jest obowiązana sygnalizować Senatowi konieczność zmiany granic okręgów wyborczych w związku ze zmianą liczby mieszkańców, a co się z tym wiąże, konieczność zmiany podziału mandatów pomiędzy poszczególne województwa.

W okręgu wyborczym nr 1 (okręg ten obejmuje powiat warszawski) utworzono obwody głosowania dla obywateli polskich przebywających za granicą.

Pozostałe nowe rozwiązania wynikają z konieczności dostosowania przepisów ordynacji do postanowień Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Projekt realizuje zasadę wyrażoną w art. 100 ust. 1 konstytucji, iż kandydatów na senatorów mogą zgłaszać partie polityczne oraz wyborcy, tworzący w tym celu komitety wyborcze. W projekcie znalazła również wyraz konstytucyjna przesłanka biernego prawa wyborczego w wyborach do Senatu – ukończenie przez kandydata 30 lat najpóźniej w dniu wyborów. Dostosowania do przepisów Konstytucji wymagał też przepis dotyczący wygaśnięcia mandatu senatora oraz zrzeczenia się przez senatora mandatu, przepis art. 103 konstytucji rozszerzył bowiem krąg stanowisk, których nie można łączyć z mandatem senatora, zaś art. 104 ust. 3 ustawy zasadniczej wprost stanowi, iż odmowa złożenia ślubowania oznacza zrzeczenie się mandatu.

W projekcie ustawy zaproponowany został przepis przejściowy, zgodnie z którym do zmian w składzie Senatu IV kadencji wybranego w dniu 21 września 1997 r. stosowane byłyby przepisy aktualnie obowiązującej ustawy – Ordynacja wyborcza do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej a okręgiem wyborczym byłby obszar województwa istniejącego do końca 1998 r.

Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na 42. posiedzeniu Senatu w dniu 23 września 1999 r. i projekt został skierowany do Komisji Ustawodawczej. Senat rozpatrzył sprawozdanie komisji na 43. posiedzeniu w dniu 7 października 1999 r. i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy.

Sejm rozpatrzył senacki projekt ustawy razem z innymi projektami dotyczącymi ordynacji wyborczej i uchwalił ustawę na 103. posiedzeniu w dniu 7 marca 2001 r. Senat wniósł do ustawy poprawki na 79. posiedzeniu w dniu 6 kwietnia 2001 r., z których część została przyjęta przez Sejm.

24. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw, ustawy o samorządzie gminnym oraz innych ustaw (druk senacki nr 351) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 2 lutego 2000 r.

Projekt ustawy ma na celu zmianę ustroju samorządu gminnego poprzez wprowadzenie wyborów bezpośrednich wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz zmniejszenie liczby radnych gminnych.
Zdaniem wnioskodawców proponowane rozwiązania zmierzają do stworzenia mechanizmu sprawniejszego zarządzania gminą, a także personalizacji odpowiedzialności za podejmowane działania.
Senat rozpatrzył sprawozdanie Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej na 58. posiedzeniu w dniu 11 maja 2000 r. Trzecie czytanie projektu odbyło się na 60. posiedzeniu w dniu 9 czerwca 2000 r. i na tym samym posiedzeniu Senat podjął uchwałę w sprawie skierowania projektu ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw, ustawy o samorządzie gminnym oraz innych ustaw do Sejmu.
Na 88. posiedzeniu w dniu 11 października 2000 r. Sejm odrzucił wniosek o odrzucenie projektu ustawy w pierwszym czytaniu i skierował go do Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej.

25. Projekt ustawy o zmianie ustaw o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin i o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (druk senacki nr 404) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 19 maja 2000 r.

Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wprowadziła niespójność przepisów dotyczących systemu ubezpieczeń społecznych. Dał temu wyraz Trybunał Konstytucyjny w wydanym przez siebie wyroku.

Nowelizacja przewiduje przyznanie równych uprawnień dla osób pobierających świadczenia emerytalno-rentowe. Zmieniono przepisy dotyczące zaliczania do wysługi emerytalnej czasu zatrudnienia i ubezpieczenia mającego miejsce po zakończeniu służby. Zmiana polegałaby na wprowadzeniu możliwości wzrostu świadczeń w przypadku kontynuacji opłacania składek ubezpieczenia po zakończeniu zatrudnienia.
Proponuje się także przeniesienie do ustawy przepisów dotyczących zmniejszenia wysokości świadczeń. Miałoby to na celu zmniejszenie świadczeń osoby, która wypracowałaby wyższy przychód niż 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ogłaszanego przez prezesa GUS. Nowelizacja pociąga za sobą również zmianę tytułu działu V.
Marszałek Senatu w dniu 25 maja 2000 r. skierowała projekt ustawy do Komisji Obrony Narodowej, Komisji Praw Człowieka i Praworządności, Komisji Rodziny i Polityki Społecznej oraz Komisji Ustawodawczej. W dniu 8 grudnia 2000 r. grupa senatorów wycofała poparcie wniosku.

26. Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz innych ustaw (druk senacki nr 411) wniesiony przez Komisję Kultury i Środków Przekazu w dniu 5 czerwca 2000 r.

Projektowana nowelizacja ustawy ma na celu powierzenie ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego kompetencji do zakładania i prowadzenia szkół artystycznych. Obecnie zakładanie i prowadzenie szkół artystycznych należy do zadań własnych powiatu albo samorządu województwa.
Proponuje się także przyznanie ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego kompetencji do udzielenia zezwolenia na założenie szkoły artystycznej przez osobę fizyczną lub prawną inną niż jednostka samorządu terytorialnego, po uprzednim uzyskaniu pozytywnej opinii kuratora oświaty. Wnioskodawca nie wyklucza natomiast przejścia kompetencji zakładania i prowadzenia szkół artystycznych do zadań własnych odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego w drodze porozumienia między ministrem a tą jednostką na wspólny wniosek jednostki samorządu terytorialnego i szkoły artystycznej.
Senat rozpatrzył sprawozdanie Komisji Ustawodawczej, Komisji Kultury i Środków Przekazu, Komisji Nauki i Edukacji Narodowej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej

na 62. posiedzeniu w dniu 20 lipca 2000 r. Trzecie czytanie projektu ustawy odbyło się na 63. posiedzeniu Senatu w dniu 4 sierpnia 2000 r. i Senat podjął uchwałę w sprawie wniesienia projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz innych ustaw do Sejmu.
Sejm rozpatrzył senacki projekt ustawy razem z rządowym projektem i uchwalił ustawę o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną oraz ustawy – Przepisy wprowadzające reformę ustroju szkolnego na 93. posiedzeniu w dniu 8 grudnia 2000 r.

27. Projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (druk senacki nr 420) wniesiony przez Komisję Kultury i Środków Przekazu w dniu 7 czerwca 2000 r.

Projektowana nowelizacja wprowadza nieznaną dotychczas instytucję nadawcy społecznego. Jego rola polegałaby głównie na realizacji funkcji ogólnospołecznych poprzez działalność radiową i telewizyjną. Projekt przewiduje przyznanie nadawcy społecznemu, w zamian za realizację ustawowych zadań, przywilejów o charakterze finansowym. Nowelizacja szczegółowo określa podmioty uprawnione do uzyskania statusu nadawcy społecznego. Są to stowarzyszenia, kościoły lub inne związki wyznaniowe o uregulowanej sytuacji prawnej oraz fundacje.
Zgodnie z projektem operatorzy sieci kablowych zobowiązani są do udostępniania programu nadawcy bezpośrednio po ogólnokrajowych i regionalnych audycjach publicznego radia i telewizji.
Celem ustawodawcy jest zapoczątkowanie funkcjonowania w polskich mediach programów poruszających tematykę ogólnospołeczną.
Senat rozpatrzył sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu oraz Komisji Ustawodawczej na 63. posiedzeniu w dniu 4 sierpnia 2000 r. Trzecie czytanie projektu ustawy odbyło się na 64. posiedzeniu Senatu w dniu 9 sierpnia 2000 r. i Senat podjął uchwałę w sprawie wniesienia projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji do Sejmu.
Sejm rozpatrzył projekt ustawy i uchwalił ustawę na 99. posiedzeniu w dniu 1 lutego 2001 r.

28. Projekt ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 459) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 28 lipca 2000 r.

Projektowana nowelizacja ma na celu zwiększenie uprawnień do uzyskania świadczeń opieki zdrowotnej, nie zapewniając jednak za-

sady powszechności prawa do korzystania z niej. Poza systemem pozostają nadal osoby nie pracujące, nie mające statusu bezrobotnego oraz dzieci osób nieubezpieczonych po ukończeniu 3 miesiąca życia. Proponuje się rozszerzenie kręgu uprawnionych o cudzoziemców. Ważnym postulatem jest możliwość realizowania przez ubezpieczonych obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego w innych instytucjach niż kasy chorych. Mogą one działać na podstawie odrębnych przepisów o działalności ubezpieczeniowej począwszy od 1 stycznia 2002 r. Nowelizacja zakłada również przyznanie osobie bezdomnej prawa do świadczeń zdrowotnych w warunkach ambulatoryjnych lub szpitalnych z powodu nagłej choroby, zatrucia, urazu lub porodu. Leczenie miałaby opłacać właściwa dla świadczeniodawcy kasa chorych. Zaproponowano podniesienie składki zdrowotnej w latach 2001–2003, a także wprowadzenie zasady opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne od wszystkich przychodów w przypadku zbiegu tytułów od objęcia obowiązkiem ubezpieczenia przez ubezpieczonego przychodów z więcej niż jednego źródła w ramach tego samego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego.

Marszałek Senatu w dniu 31 lipca 2000 r. skierowała projekt ustawy do Komisji Zdrowia, Kultury Fizycznej i Sportu oraz Komisji Ustawodawczej. Drugie czytanie projektu odbyło się na 68. posiedzeniu Senatu w dniu 9 listopada 2000 r. i został powtórnie skierowany do komisji. Trzecie czytanie projektu odbyło się na 72. posiedzeniu Senatu w dniu 22 grudnia 2000 r. i Senat podjął uchwałę w sprawie wniesienia projektu ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym oraz niektórych innych ustaw.

Sejm rozpatrzył senacki projekt ustawy razem z innymi projektami dotyczącymi tej problematyki i uchwalił ustawę o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym oraz niektórych innych ustaw na 109. posiedzeniu w dniu 25 maja 2001 r. Senat wniósł poprawki do ustawy na 84. posiedzeniu w dniu 22 czerwca 2001 r., z których część została przyjęta przez Sejm.

29. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (druk senacki nr 563) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 30 stycznia 2001 r.

Zdaniem wnioskodawcy obserwacja funkcjonowania ustawy wskazuje na konieczność jej nowelizacji. Po wprowadzeniu VAT w rolnictwie

okres oczekiwania na pieniądze za sprzedane towary znacznie się wydłużył. Aby pomóc rolnikom wnioskodawca zaproponował wprowadzenie obowiązku przelania na konto rolnika należności w ciągu 14 dni od dnia zakupu towaru.
Celem zaproponowanych zmian jest ułatwienie procedury i stworzenie podstaw do lepszego współdziałania rolników i kupujących produkty rolne.
Senat rozpatrzył sprawozdanie Komisji Ustawodawczej, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Gospodarki Narodowej na 77. posiedzeniu w dniu 15 marca 2001 r. Na tym samym posiedzeniu Senatu odbyło się trzecie czytanie projektu i Senat w dniu 15 marca 2001 r. podjął uchwałę w sprawie skierowania do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym.
Sejm rozpatrzył senacki projekt i uchwalił ustawę o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym na 113. posiedzeniu w dniu 20 lipca 2001 r.

30. Projekt ustawy o utworzeniu Krajowej Rady do Spraw Bioetyki (druk nr 564) wniesiony przez Komisję Nauki i Edukacji Narodowej w dniu 30 stycznia 2001 r.

Szybki postęp nauk biologicznych i medycznych oraz rozwój biotechnologii prowadzi do powstawania coraz bardziej nowoczesnych biotechnologii, ale i zarazem rodzą dylematy co do celowości wdrażania konkretnych rozwiązań biomedycznych i kierunków w jakich mają iść uregulowania prawne tej dziedziny. Zdaniem wnioskodawcy, wzorem państw Europy Zachodniej, konieczne jest utworzenie organu o charakterze opiniodawczo-doradczym, którego zadaniem byłoby formułowanie opinii w podstawowych kwestiach etycznych, prawnych i społecznych wyłaniających się w tej dziedzinie. Projekt przewiduje utworzenie Krajowej Rady do Spraw Bioetyki i usytuowanie jej przy urzędzie Prezesa Rady Ministrów. Do zadań Rady należałoby m.in. wydawanie opinii, które nie miałyby wiążącego charakteru, analizowanie postępu wiedzy biomedycznej, monitorowanie i przestrzeganie w Polsce obowiązujących standardów biomedycznych. Skład Rady miałby być wyłaniany poprzez desygnację przez szerokie spektrum podmiotów, określonych w ustawie.
Senat rozpatrzył sprawozdanie Komisji Nauki i Edukacji Narodowej oraz Komisji Ustawodawczej na 77. posiedzeniu w dniu 15 marca 2001 r. Trzecie czytanie projektu odbyło się na 78. posiedzeniu Senatu w dniu

30 marca 2001 r. i Senat podjął uchwałę w sprawie skierowania do Sejmu projektu ustawy o utworzeniu Krajowej Rady do Spraw Bioetyki.
Marszałek Sejmu w dniu 11 maja 2001 r. skierował projekt do pierwszego czytania do Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży.

31. Projekt ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (druk nr 581) wniesiony przez Komisję Nauki i Edukacji Narodowej w dniu 22 lutego 2001 r.

Ustawa ma na celu rezygnację z ustawowego określania liczby godzin lekcyjnych zajęć wychowanie fizycznego. Na podstawie rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 1999 r. w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych określono m.in. obowiązkowy wymiar zajęć dla poszczególnych etapów edukacyjnych. Próba zapisania w ustawie o kulturze fizycznej liczby godzin zajęć wychowania fizycznego wydaje się być zbędna i nie uwzględniać realiów finansowych i zaplecza w szkołach.
Liczbę godzin wychowania fizycznego należałoby regulować w takim samym trybie jak innych przedmiotów.
Senat rozpatrzył sprawozdanie Komisji Nauki i Edukacji Narodowej oraz Komisji Ustawodawczej na 79. posiedzeniu w dniu. Trzecie czytanie projektu odbyło się na 80. posiedzeniu Senatu w dniu 26 kwietnia 2001 r. i Senat podjął uchwałę w sprawie skierowania do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej.
Marszałek Sejmu w dniu 25 maja 2001 r. skierował projekt do pierwszego czytania do Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Kultury Fizycznej i Turystyki.

32. Projekt ustawy o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (druk nr 582) wniesiony przez Komisję Rodziny i Polityki Społecznej w dniu 23 lutego 2001 r.

W projekcie proponuje się przywrócenie zasiłków dla bezrobotnych zamieszkałych w powiatach zagrożonych recesją i dla bezrobotnych niezamieszkałych w powiatach, jeżeli stosunek pracy z tymi osobami został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy.
Proponuje się przywrócić zasadę, że do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego zaliczany jest okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych i zasadę, że prawo do zasiłku przedemerytalnego i świadczenia przedemerytalnego nie będzie zawieszane, jeżeli zainteresowana osoba podejmie zatrudnienie w ograniczonym, określonym w ustawie zakresie.

Senat rozpatrzył sprawozdanie Komisji Rodziny i Polityki Społecznej oraz Komisji Ustawodawczej na 79. posiedzeniu w dniu 6 kwietnia 2001 r. Trzecie czytanie projektu odbyło się na 80. posiedzeniu Senatu w dniu 26 kwietnia 2001 r. i Senat podjął uchwałę w sprawie skierowania do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.
Marszałek Sejmu w dniu 25 maja 2001 r. skierował projekt do pierwszego czytania do Komisji Polityki Społecznej.

33. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (druk nr 662) wniesiony przez grupę senatorów w dniu 20 czerwca 2001 r.

Inicjatywa ustawodawcza zmierza do zwolnienia od podatku od osób fizycznych stypendiów dla uczniów i studentów, których zasady udzielania zostały określone w uchwale organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, oraz stypendiów dla uczniów i studentów udzielanych przez fundacje.
Senat rozpatrzył sprawozdanie Komisji Gospodarki Narodowej oraz Komisji Ustawodawczej na 88. posiedzeniu Senatu w dniu 9 sierpnia 2001 r. i w tym samym dniu przystąpił do trzeciego czytania projektu. Senat odrzucił projekt ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

34. Projekt ustawy o ustanowieniu 2 maja Dniem Polonii i Polaków za Granicą (druk nr 663) wniesiony przez Komisję Emigracji i Polaków za Granicą

Celem niniejszej ustawy jest ustanowienie Dnia Polonii i Polaków za Granicą, którym ma być 2 maja. Nawiązuje się w ten sposób do przedwojennej tradycji obchodzenia Dnia, a nawet Tygodnia Opieki nad Rodakami na Obczyźnie, których organizacją zajmowały się krajowe organizacje sprawujące opiekę nad emigracją polską. Ustawa spełni także oczekiwania polskiej diaspory w tym względzie.
Senat rozpatrzył sprawozdanie Komisji Emigracji i Polaków za Granicą oraz Komisji Ustawodawczej na 85. posiedzeniu Senatu w dniu 5 lipca 2001 r. Trzecie czytanie projektu odbyło się na tym samym posiedzeniu w dniu 5 lipca i Senat podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o ustanowieniu 2 maja Dniem Polonii i Polaków za Granicą.
Marszałek Sejmu w dniu 17 lipca 2001 r. skierował projekt do pierwszego czytania do Komisji Łączności z Polakami za Granicą.